

steriet ikke finder Anledning til nærmere at udtale sig om det rejste Spørgsmaal, da der i det til Revision nu foreliggende Regnskabsaar ikke har været beordret nogenagl. Legationssekretær til Arbejde hjemme i Ministeriet og ej heller nogen Assistent til at forrette dennes Tjeneste i Udlandet." Det er en Korrespondance, der minder om God Dag, Mand, Øksestaf! Vi ønske at faa at vide, om dette, at en Mand kaldes hjem og bliver hjemme, for at oppebie, at et bestemt Embede bliver ledigt, gentager sig hyppigt. Saa svarer Ministeriet, at "der i det til Revision nu foreliggende Regnskabsaar ikke har været beordret nogen kongelig Legationssekretær til Arbejde hjemme i Ministeriet og ej heller nogen Assistent til at forrette dennes Tjeneste i Udlandet." Nu ved jeg ikke, hvad det vil sige; det kan være, der menes det Regnskabsaar, Statsrevisionen har til Behandling. Det have vi ikke noget at gøre med i Djebliffet. Vi have at gøre med 13 forskellige, om det er et af disse, som det højtæredede Udenrigsministerium tænker paa, ved jeg ikke. Jeg tænker inarest, det er et Udslag af diplomatisk Kløgt. Man har ikke vidst Hensigten med Spørgsmaalet og villet uden om. Der er i Betænkningen andre Ting, som have bragt mig paa den Tanke, nemlig Udgiftsposterne angaaende Konsulatsforholdene i New-York. Ministeriet havde i 1870, uden at indhente Lovgivningsmagtens Samtykke, forandret Reglerne for Konsulatsforholdene, saaledes at Konsulatssekretæren i New-York blev sat paa fast Gage, mod at Statskassen oppebar Skibsafgiften. Det havde man ikke talt om til noget Menneske. Saa i 1883—84 opdagede Statsrevisionen det tilfældigt og spurgte, hvorledes det forholdt sig dermed, og saa svarede Udenrigsministeriet, at det forholdt sig saaledes, at, da det aldrig var blevet paataalt af Statsrevisionen eller Rigsdagen, har det ment at være berettiget til at holde det i samme Gænge, uagtet det ganske strider mod Lovreglerne om Konsulatsforholdene, men Ministeriet har i 1870 taget en 3 Maaneders Opsigelsesfrist netop for at tage Hensyn til Statsrevisorerens Udtalelse, naar den maatte fremkomme. Hvis det ikke havde været med Diplomatiets, man havde haft at gøre, men med Algerdyrking eller indenrigske Forhold eller lignende, tænker jeg, man vilde have sagt til Statsrevisorerne eller Finansudvalget eller Rigsdagen: Dette og dette have vi ordnet, og det ville vi gerne for Fremtiden have paa den Maade. Men her siger man: Nu ordne vi det og tage den Forsigtighedsregel, at vi kunne opsigte Forholdet med 3 Maaneders Varjel, og saa tie vi stille; saa

længe der ikke opdages noget, behøve vi ikke at gaa til at opsigte. Jeg skal ikke længere opholde Tinget med Special-Udtalelser om det foreliggende Statsregnskab for 1882—83. Sigesom ved det forudgaaende skal jeg tillade mig at anbefale Tingets Medlemmer at vedtage det af Udvalgets Flertal stillede Endringsforslag.

Scharling: Jeg skal ikke trætte Tinget med at komme ind paa de enkelte Poster paa det foreliggende Statsregnskab. Jeg skal kun over for den ærede Ordførers Udtalelse tage et almindeligt Forbehold. Den ærede Ordfører har selvfølgelig søgt at fremtillde de faktiske Forhold, der have fremtaldt Overskridelserne, saaledes at han særlig fremdrog de graverende Momenter. Paa den anden Side funde der ganske vist fremdrages andre Momenter, som gjorde Overskridelserne mindre graverende, efter Omstændighederne endoglaaret undskyldelige, men jeg tror, det vilde føre for vidt, naaa vi her nu vilde føre en Debat herom. Jeg skal blot bemærke, at denne Amtmandsbolig paa Færøerne jo i sin Tid var et ret berømt Spørgsmaal og har været Genstand for megen Omtale i dette Ting. Jeg tror, for saa vidt jeg kan minde denne Sag, at man egentlig ikke fra nogen Side billigede de betydelige Overskridelser, som der havde fundet Sted her. Noget andet er imidlertid, om man egentlig kunde lægge den paagældende Minister disse Overskridelser i den Grad til Last, at man burde lægge Ansvar for dem over paa ham. Dels vare jo enkelte Overskridelser foretagne af vedkommende Amtmand selv paa egen Haand, uden at Ministeren vidste noget om det, og dels vare de betydeligste Overskridelser fremkomne ved Omstændigheder, som egentlig ingen var Herre over, nemlig de meget vanskelige Byggeforhold paa Færøerne, de kostbare Transportforhold, som man ikke tidligere havde kendt. Vanskeligheden ved at finde passende Bygningsmateriale og adskilligt andet; det er det, der har gjort, at man her fra forskellige Sider har stillet sig saa forskelligt i denne Sag. Den ærede Ordfører fremhævede ogsaa et andet Punkt, hvor han fremkom med et helt Vitani af Misgerninger, der vare gjorde fra Administrationens Side. Det var nemlig Overskridelserne for Universitetets kemiske Laboratorium, hvor han opsummerede alt, hvad der var gjort i Retning af at give Undervisning i flere Timer, end der var bevilget, i Retning af at forøge Timerens Antal, at forøge Assistenternes Antal, at forøge Gagerne o. s. v. Jeg skal dog over for alt dette tillade mig at minde om, hvad der fremgaa